

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobců: **a) V. R., b) M. S., c) V. P., d) V. O., e) I. M., f) A. P., g) R. P., h) O. M., ch) O.Y., i) N. I., j) V. I., k) R. K., l) P K,** všichni žalobci zastoupeni JUDr. Františkem Pětníkem, advokátem se sídlem Hodějovická 448, Pelhřimov, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,** se sídlem Olšanská 2, P. O. BOX 78, Praha 3 – Žižkov, o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 3. 7. 2012, čj. CPR-6376-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6383-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6382-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6375-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6381-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6386-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6380-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 3. 7. 2012, čj. CPR-6378-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6377-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6387-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6385-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 29. 6. 2012, čj. CPR-6384-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6388-1/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 3. 7. 2012, čj. CPR-6376-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6383-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6382-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6375-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6381-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6386-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6380-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 3. 7. 2012, čj. CPR-6378-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6377-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6387-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 2. 7. 2012, čj. CPR-6385-2/ČJ-2012-9CPR-T254, ze dne 29. 6. 2012, čj. CPR-6384-2/ČJ-2012-9CPR-T254 a ze dne 4. 7. 2012, čj. CPR-6388-2/ČJ-2012-9CPR-T254, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2013, čj. 36 A 29/2012 – 190, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 11. 2013, čj. 36 A 29/2012 – 211,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví cit. správními rozhodnutími byly zamítnuty odvolání žalobců proti rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, odboru

cizinecké policie. Těmito rozhodnutími bylo žalobcům uloženo správní vyhoštění a vyměřena doba 6 měsíců, po kterou jim nelze umožnit vstup na území členských států EU.

[2] Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2013, čj. 36 A 29/2012 - 190, ve znění opravného usnesení ze dne 14. 11. 2013, čj. 36 A 29/2012 - 211, byla zrušena v záhlaví citovaná rozhodnutí žalované, a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení. Tento rozsudek napadla žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností, kterou zdejší soud obdržel dne 5. 11. 2013. Zdejší soud ji zaevidoval pod sp. zn. 1 As 137/2013. Tuto kasační stížnost pak podáním ze dne 8. 11. 2013 vzala stěžovatelka zpět a soud dne 18. 11. 2013 řízení o kasační stížnosti zastavil. Následně dne 20. 11. 2013 Nejvyšší správní soud obdržel nynější stěžovatelčinu kasační stížnost, kterou zaevidoval pod sp. zn. 1 As 153/2013. Stěžovatelka znovu napadá rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2013, čj. 36 A 29/2012 - 190, protentokrát však ve znění opravného usnesení ze dne 14. 11. 2013, čj. 36 A 29/2012 - 211.

[3] Z uvedeného je tedy zřejmé, že totožný rozsudek krajského soudu byl u zdejšího soudu napaden postupně dvěma samostatnými kasačními stížnostmi. Řízení o první kasační stížnosti bylo nicméně v mezidobí z důvodu zpětvzetí kasační stížnosti zastaveno, a to usnesením zdejšího soudu ze dne 18. 11. 2013, čj. 1 As 137/2013 - 19 (právní moci toto usnesení nabylo dne 28. 11. 2013). Z tohoto důvodu tedy odpadla překážka řízení v podobě litispendence (již dříve zahájeného soudního řízení v téže věci); vzhledem k tomu, že předchozí věc nebyla ukončena meritorním rozhodnutím, ale toliko procesně (zastavení řízení), nepřekáží meritornímu projednání pozdější (tj. nyní posuzované) kasační stížnosti ani překážka věci pravomocně rozsouzené.

[4] Nejvyšší správní soud se musel zabývat tím, zda jsou splněny i další podmínky, za nichž může přistoupit k meritornímu projednání věci.

[5] Jednou z podmínek řízení je i včasné podání návrhu na zahájení řízení (kasační stížnosti). Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Rozsudek krajského soudu byl stěžovatelce doručen dne 22. 10. 2013, stěžovatelka podala kasační stížnost datovou zprávou dne 20. 11. 2013. Pokud jde o vliv opravného usnesení ze dne 14. 11. 2013 (právní moci nabylo dne 15. 11. 2013), lhůta k podání kasační stížnosti se od něj odvíjí pouze v tom rozsahu, v jakém se provedená oprava dotýkala původního rozsudku. Lhůta pro podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s. tedy znovu běží od doručení opravného usnesení pouze ve vztahu k výroku, který byl tímto usnesením opraven, případně ve vztahu k výroku, jenž je na opraveném výroku závislý (takto např. rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2007, čj. 4 Ans 3/2006 - 123, č. 1177/2007 Sb. NSS, nebo usnesení v obdobné věci téže stěžovatelky ze dne 9. 1. 2014, čj. 2 As 110/2013 - 58).

[6] Lze tedy učinit dílčí závěr, že nyní posuzovaná kasační stížnost byla podána opožděně, s výjimkou její části, která brojí proti výroku č. V. napadeného rozsudku krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o vrácení zaplaceného soudního poplatku každému žalobci, a to ve výši 6.000 Kč, tj. celkem 68.000 Kč. Opravné usnesení ze dne 14. 11. 2013 měnilo jen a pouze tento výrok. Zbývající výroky, jimiž byla zrušena správní rozhodnutí v obou instancích [výroky I. a II. ve vztahu k žalobcům a) až l)] a bylo rozhodnuto o nákladech řízení mezi účastníky (výroky III. a IV.) zůstaly opravným usnesením nedotčeny.

pokračování

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., proto musela být kasační stížnost proti výrokům I. až IV. rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem pro opožděnost odmítnuta.

[7] Pokud jde o výrok V. napadeného rozsudku, který byl jako jediný kasační stížností napaden v rámci otevřené lhůty, nelze přehlédnout, že jde o výrok týkající se vrácení zaplaceného soudního poplatku – bylo jím tedy nepochybně rozhodováno ve věci *nákladů řízení* (viz dikce ustanovení § 57 odst. 1 s. ř. s.). Na tyto případy ovšem dopadá § 104 odst. 2 s. ř. s., dle kterého je nepřipustná kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení. Rozšířený senát zdejšího soudu se k interpretaci tohoto ustanovení vyslovil v usnesení ze dne 1. 6. 2010, čj. 7 Afs 1/2007 – 64, č. 2116/2010 Sb. NSS tak, že je-li kasační stížností napaden i jiný výrok, než výrok o nákladech řízení, je kasační stížnost zásadně přípustná. To ovšem platí pouze za situace, že ve zbývajícím rozsahu (netýkajícím se nákladů řízení) meritornímu projednání kasační stížnosti nic nebrání; pouze v takovém případě se neuplatní předmětná procesní restrikce, směřující k odbřemenění kasačního soudu od rozhodování v bagatelních věcech. O takový případ však v projednávané věci nejde, neboť (jak již bylo konstatováno) ve zbývající části kasační stížnost meritorně projednatelná není, a to pro opožděnost.

[8] Kasační stížností je tedy včas napaden pouze jeden z výroků o nákladech řízení. V rozsahu tohoto výroku je však kasační stížnost z důvodů uvedených v § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřipustná, a proto musela být i ve zbývající části odmítnuta.

[9] S ohledem na uvedené soud samostatně nerozhodoval o návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti.

[10] Pokud Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Tomu odpovídá výrok II. tohoto usnesení, důvody zvláštního zřetele ve smyslu § 60 odst. 8 s. ř. s. přitom soud neshledal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu